

erhvervelsen af selskaberne. Strategiændringen skete for at skabe bedst mulig sikkerhed for betaling af erstatningsbeløbet. Rådgiverne sagsøges fortsat normalt ikke, idet det overlades til sælgerne at rejse regressager.

Ad 3

Der var i sommeren 1994, hvor strategien blev lagt, enighed mellem Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK), der koordinerer politiets og anklagemyndighedens indsats i straffesagerne efter selskabstømningerne, og Told- og Skattestyrelsen, om at sælgerne – på det da foreliggende grundlag – typisk ikke syntes at have haft et forsæt til medvirken til en straffelovsovertrædelse, og at dette formentlig, med forbehold for efterforskningens resultater, ville blive det gennemgående billede.

Betingelsen for at straffe sælgerne og deres rådgivere for de overtrædelser af straffeloven, som navnlig kan komme på tale – nemlig medvirken til skattesvig af særlig grov karakter efter § 289 og skyldnersvig efter § 283, stk. 1, nr. 3 – er, at de har handlet med forsæt til skatteundragelse eller med berigelsesforsæt. Heroverfor står, at det er tilstrækkeligt til at pålægge en sælger et erstatningsansvar efter de almindelige erstatningsregler, at der er handlet uagtsomt. Kravene til bevisets styrke er endvidere langt stærkere i straffesager end i civile erstatnings-sager.

Det var således vurderingen på det da foreliggende grundlag, at det måtte anses for yderst tvivlsomt, om der forelå forsæt til de nævnte overtrædelser af straffeloven hos sælgerne og deres rådgivere, samt at det i givet fald ville være meget vanskeligt at føre det bevis, som kræves i straffesager. Det var blandt andet på denne baggrund, at der var enighed om, at erstatningssagerne mod sælgerne kunne fremmes.

For så vidt angår særlovgivningen kan sælgerne og deres rådgivere navnlig tænkes at have overtrådt, eller have medvirket til overtrædelse af forbuddene mod aktionær-/anpartshaverlån og selvfinansiering i aktieselskabslovens § 115, stk. 1 og 2, og den tidligere anpartsselskabslovs § 84, stk. 1 og 2. Der kan kun pålægges bødestraf for overtrædelse af disse bestemmelser, som kun i meget begrænset omfang havde været retshåndhævet. Der forelå ingen bødepraksis. Det var endvidere vurderingen, at der ikke var behov for at pålægge straf efter disse bestemmelser ved siden af erstatningsansvaret.

Der var herudover en processuel begrundelse for strategien. Hvis der både verserer en straffesag og en erstatningssag mod samme person, må det forventes, at erstatningssagen vil blive udsat på straffesagens bekostning. Med det overordentligt store antal straffesager, som der vil kunne blive tale om og med den deraf følgende belastning af domstolene vil afslutningen af erstatningssagerne og dermed det offentlige dækning for tabet af selskabsskatterne kunne blive udskudt i meget lang tid.

Strategien har ikke afskåret styrelsen fra at indgive anmeldelser mod sælgere og deres rådgivere, hvis Told- og Skattestyrelsen efter en konkret vurdering af forholdene i det enkelte tilfælde fandt grundlag derfor. Told- og Skattestyrelsen har i forbindelse med de sager, som indtil nu er gennemgået, endnu ikke fundet grundlag for at indgive anmeldelser for strafbart forhold mod sælgerne og deres rådgivere.

Det skal endvidere understreges, at afgørelsen af, hvem der skal tiltales i et givet tilfælde henhører under den kompetente anklagemyndighed som træffer denne afgørelse efter en nøje gennemgang af den konkrete sag. Blandt andet som følge heraf indgives anmeldelserne i selskabstømningssagerne mod køberne og deres rådgivere »åbent«. Det vil sige at Told- og Skattestyrelsen ikke peger på bestemte strafferegler, som må antages at være overtrådt, men overlader det til anklagemyndigheden at vælge de bestemmelser, som eventuelle sigtelser skal rejses efter. Anklagemyndigheden har således mulighed for, såfremt efterforskningen måtte give grundlag herfor, efter en konkret vurdering af forholdene i det enkelte tilfælde, at rejse sigtelse også mod sælgerne og deres rådgivere.

SØK har oplyst, at der i enkelte sager gennem efterforskning er fremkommet oplysninger, der har givet anledning til sigtelse mod rådgivere for overtrædelse af straffeloven. Der er tale om sager, hvor de pågældende har haft særlig nær tilknytning til hovedmanden/hovedmændene og dennes/disses dispositioner. Der er endvidere rejst sigtelse mod personer som har videregivet selskaber, og hvor disse personer må karakteriseres som hovedmænd eller, hvor de i lighed med det ovenfor nævnte om rådgivere har haft en særlig tilknytning til hovedmændene.

Jeg mener, at tilrettelæggelsen af oprydningen efter selskabstømningerne – med en opdeling, hvorefter straffereglerne overvejende benyttes mod køberne og deres rådgivere og